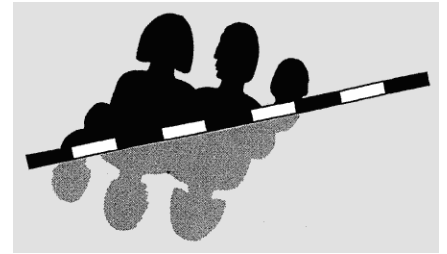

Korte geschiedenis van de Bezoekgroep

De Bezoekgroep bestaat inmiddels 20 jaar. Bij het ontstaan van de Bezoekgroep spelen twee personen de hoofdrol: Thera en Marianne. De geschiedenis start in 1997 toen er een demonstratie was bij het Grenshospitium dat gelegen was aan de Tafelbergweg, nabij het AMC in Amsterdam. Thera en Marianne, die destijds al als vrijwilliger werkzaam waren bij de bezoekgroep in het huis van bewaring aan de Havenstraat, realiseerden zich dat mensen die in vreemdelingendetentie zitten waarschijnlijk maar heel weinig bezoek krijgen, en dat daar wellicht dus ook een behoefte aan was. Via contacten met de directeur en met hulp van de protestante geestelijke verzorging hebben zij het na verloop van tijd uiteindelijk voor elkaar gekregen om een bezoekgroep te starten in het Grenshospitium. Medevrijwilligers werden vanuit de eigen kennissenkring geworven en de groep groeide al snel naar 15 tot 20 personen.

Het doel was vanaf het begin om mensen te bezoeken en belangstelling te tonen voor hun leven, een doel dat feitelijk in 20 jaar niet is gewijzigd.

De locatie waarop het Grenshospitium is gehuisvest, is door de jaren heen meermalen gewijzigd. Van de Tafelbergweg naar de Bijlmerbajes, vervolgens naar Schiphol Oost (waar in 2005 11 mensen omkwamen bij brand) tot aan de huidige locatie op Schiphol Noordwest.

Vermeldenswaardig is de prijs die de Bezoekgroep gekregen heeft voor haar werk binnen de gevangenis: de Petrus Nolascusprijs die jaarlijks vanuit het Justitiepastaat wordt uitgereikt. Het is een beeldje van een tralievenster waardoor twee handen steken. Later is het beeldje gebruikt om mensen die binnen de Bezoekgroep een belangrijke rol spelen in het zonnetje te zetten, zoals Jan Paul en Francien.

Er zijn door de jaren heen toch wel een aantal zaken veranderd.

In het begin vond het bezoek meestal plaats in een aparte bezoekruimte en kwamen we niet op de afdeling. De bewaking keek dan van achter glas toe.

Aanvankelijk waren er ook vrouwen en kinderen op de afdeling. Gelukkig is er wetgeving gekomen waardoor kinderen niet langer opgesloten kunnen worden. De vrouwen zijn sinds enige jaren niet meer op Schiphol gehuisvest, waardoor we nu alleen mannen op de afdeling hebben. Een gemengde afdeling had wel een positieve invloed op de sfeer in de groep.

Op Schiphol Oost is een tijdje de situatie geweest dat we twee afdelingen bezochten, waarbij de bezoekavond werd verdeeld over de twee afdelingen.

De laatste jaren is het onderling vertrouwen tussen de Bezoekgroep en de gevangenis gegroeid. We worden duidelijk gewaardeerd en er wordt onderkend dat de groep een positieve invloed heeft op de sfeer en stemming op de afdeling.

Daarnaast is ook de wijze waarop de bewaking de gevangenen behandelt ten goede veranderd. Aanvankelijk zaten bewakers meer in hun kantoor en was er veel afstand tussen de bewaking en de gevangenen, maar nu is er veel meer positieve interactie tussen beiden. Ook was er in het verleden vaker sprake van eenzame opsluiting en is nu het beleid veel humaner.

Jarenlang hebben we op woensdagen wekelijks en op vrijdag om de week bezocht. Eind 2014 is gestart met koken en Engelse conversatie op de vrijdagavond. Voor deze activiteit zijn we een samenwerking aangegaan met het Platform Vluchtelingen Haarlemmermeer (regionale Raad van Kerken, Protestantse Diaconie, R-K Caritas, Amnesty, Humanistisch Verbond en regionale VVN).

[geschreven door Jolanda op basis van een interview met Thera - 2017]